

Klub Art13

Výstavní činnost 2021

Spolu v umění

Obsah

- O zřizovateli
- Klub Art13 – spolu v umění
- Uměním spolu – Výstavy 2021 - Za finanční podpory Statutárního města Brna.
- Komunitní centrum „Klub Art13 – spolu v umění“
- Online výstavy
- Výhledy do duše: autoři s mentálním a duševním postižením (leden – březen)
- Art Brut v Art13: autoři s mentálním a duševním postižením (březen - duben)
- Ozvěny v Art13: Laco Garaj a jeho žáci s mentálním a duševním postižením (duben)
- Příběhy a jinotaje: Martin Frind (květen)
- Spolu v plenéru, život s malbou: kurátorský projekt Jana Spěváčka (červen – říjen)
- Síla a jemnost divoké ženy: Kateřina Skácelová (listopad)
- Výtvarné čarování: výstava nejlepších prací z výtvarné soutěže dětí a mládeže (prosinec)
- Zrcadlení v jiném světě: autoři s mentálním a duševním postižením (prosinec – leden)
- Fenomén a přínos pro kulturní činnost nejen v Brně a Jihomoravském kraji

O zřizovateli

Zřizovatelem „Klub Art13“ je obecně prospěšná společnost Regionpartner /centrum pomoci regionům/ o.p.s., která vznikla zápisem do veřejného rejstříku ze dne 5. června 2004 na základě usnesení Krajského soudu v Brně (oddíl O, vložka 226). Od počátku svého založení spolek realizuje celoživotní vzdělávání a rozvíjí vzdělávací programy. Kromě jiného se orientuje na sociální začleňování osob znevýhodněných na trhu práce, při dodržování zásad integračně sociálního podnikání. Ve své činnosti využívá potenciál kultury a památek, při zdůrazňování jejich identity, historické atmosféry. Provozuje komunitní centrum s uměleckým klubem a galerií, které jsou vyhledávaným místem příznivců umění nejen z Brna, ale celé republiky, regionu. Tato výstavní, galerijní a obecně kulturní činnost je důležitým fenoménem a její přínos je nezpochybnitelný při pořádání jednotlivých akcí, kulturního i společenského charakteru.

Klub Art13 – spolu v umění

„Klub Art13“ je situován do prostor historického objektu panského domu, který je součástí areálu Staré radnice. Stará radnice je nejstarší světskou památkou města Brna a jednotlivé objekty jejího areálu jsou zapsány ve státním seznamu kulturních památek. Radnicí města Brna byly tyto objekty, včetně objektu Panská 13, užívány od roku 1373 až do roku 1935. Klub Art13 dává pozitivní příklad na využití památkového objektu jako kulturního dědictví a klenoty, který nám naši předkové zanechali. Umožňuje zlidštění historické památky a její zpřístupnění vnesením současné kultury do prostředí tohoto objektu. Klub Art13 přitahuje návštěvníky, kteří mají zájem o výstavy pořádané v exkluzivním místě s historií. Realizujeme výstavy a utváříme umělecké zázemí pro umělce a jejich umění (malba, socha, konceptuální umění, stejně jako audiovizuální tvorba). V těchto historických prostorách s prezentací minulosti, současnosti a s výhledy do budoucnosti se daří iniciovat také umělecký klub s kavárnou, aby se potkávalo výtvarné umění se skutečným životem. Z tohoto přesvědčení se zrodil koncept, který nechce být jen další kavárnou, kde na stěnách visí fotografie či obrázky, ale živým uměleckým klubem, kde obrazy, sochy a další umělecká díla tvoří nedílnou součást interiéru kavárny. Klub umožňuje známým, nebo nadějným umělcům, vystavovat svá díla a současně se setkávat, inspirovat se a vyměňovat si podněty pro realizaci další kulturní a umělecké činnosti. Záměrem činnosti klubu je podporovat besedy, diskusní fóra, čtení, divadlo malých forem, literární večery, přednášky pro odbornou i laickou veřejnost. V souvislosti s COVID-19 postupně některé aktivity přesouváme do online prostředí.

Uměním spolu – Výstavy 2021

Za finanční podpory Statutárního města Brna.

Výstavní činnost na rok 2021 je podpořena Statutárním městem Brnem dotací z rozpočtu města Brna. Galerie Art13 je živým organismem a výstavní činnost je postavena na úzké spolupráci s osobnostmi z uměleckého světa. Tato galerijní a obecně kulturní činnost je v Brně důležitým fenoménem a její přínos pro Brno je nezpochybnitelný. Je cíleně zaměřena na rozvíjení

kreativního a ojedinělého výstavního prostoru. Koncepce uměleckého klubu je postavená na setkávání tradice a experimentu a aktivně ovlivňuje nejnovější trendy v této oblasti.

Komunitní centrum „Klub Art13 – spolu v umění“

Název „spolu v umění“ naznačuje, že tvoříme veřejně prospěšný projekt na němž se podílí veřejnost, umělci, partnerské organizace a místní samospráva. Komunitní centrum vzniklo proto, aby pomáhalo osobám s mentálním, či duševním postižením a nabízelo jim terapeutickou pomoc v umění. Součástí tohoto centra je Výtvarný ateliér ve kterém se, skrze proces uměleckého tvoření, tyto osoby stávají autory uměleckých děl pod vedením zkušeného arteterapeuta Laca Garaje. Tato jejich autorská tvorba je následně vystavována v galerii komunitního centra a umožňuje setkávání dvou světů, které se prolínají pomocí umění a umožňuje vést vzájemný dialog, neboť umělecká tvorba tak, jako sen odhaluje motivy jednání a skryté tužby prostřednictvím obrazných symbolů. V případě osob s mentálním, či duševním postižením by racionální cesta byla jen zbytečnou oklikou. Umění ve své smyslově orientované podstatě jim nabízí jedinečnou možnost terapeutické pomoci.

Projekt je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu Zaměstnanost (dále jen „OPZ“) a ze státního rozpočtu ČR. Jedná se o projekt Brněnské metropolitní oblasti ITI v rámci opatření strategie D.1: Zkvalitnění a rozvoj sítě sociálních a návazných služeb v tematické sociální oblasti. Registrační číslo CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187.

Online výstavy aneb když nemohou návštěvníci k nám, přijdeme my k nim

Klub Art13 a galerie jsou kvůli epidemii COVID-19 momentálně uzavřeny. Sociální sítě a internet však fungují i nadále. Proto seznamujeme veřejnost se svou aktuální činností prostřednictvím facebookových stránek, na youtube a přes aplikaci ZOOM. Uveřejňujeme informace o výstavách, o autorech, kteří u nás vystavují, nebo budou vystavovat, zkrátka o všem, na čem nyní pracujeme. Na poslední realizovanou výstavu děl autorů s mentálním, či duševním postižením je možné nahlédnout prostřednictvím virtuální prohlídky na odkaze:

<https://goo.gl/maps/u2TDbtBUXRyHVKqFA>. O této výstavě a jejím významu informoval také Zpravodaj Brno - střed <https://zpravodaj.brno-stred.cz/02-2021/strana-28>.

Výhledy do duše: autoři s mentálním a duševním postižením (leden – březen)

"Úlohou umělce a básníka je právě mazat běžné vzorce, stírat je, a tím v očích a mysli otevřít vynalézavost a svěžest." Malíř Jean Debuffet

Výstava děl autorů s mentálním, či duševním postižením, kteří tvoří ve Výtvarném ateliéru komunitního centra KlubArt 13 - spolu v umění. Vystavujícími umělci jsou klienti, kteří se pravidelně účastnily arteterapeutických dílen, pod vedením Ireny Iškievové a Laco Garaje. Sjednocujícím a převládajícím motivem umělců s handicapem je světlo a krajina. V ateliéru spontánně vznikaly kresby, malby i objekty, kterými klienti ateliéru otevřeli své nitro a pocity. Tomu odpovídá název výstavy Výhledy do duše. Zachycena, jsou také díla, která vznikla ve spolupráci se známým saxofonistou a hudebním performistou Radimem Hanouskem. V kolektivní improvizaci se propojily dva světy, hudební a výtvarný. Výjimečná atmosféra, která naše výtvarníky s mentálním, či duševním postižením, vtáhla do světa jazzu a současné improvizované hudby, napomohla kreativní výtvarné tvorbě, a vznikla naprosto ojedinělá díla. Vystavená díla umožňují poodhalit nitro duše umělců s handicapem, kteří nás nechávají nahlížet

do svých důvěrných záznamů, obrazových zpráv, kterými komunikují se sebou a svým okolím. Jsou to vlastně vhledy do jejich duše, pomocí symbolů a námětů v obrazech, kterými jsou krajina, andělé, smrt, zvířata, portréty, a často ilustrace emocionálních stavů jednotlivých autorů. Díla vznikala postupně a jsou časosběrným dokumentem z tvorby ve Výtvarném ateliéru, který je součástí komunitního centra Klub Art13 – spolu v umění.

Výstava je součástí projektu „Klub Art13 - spolu v umění“, registrační číslo projektu: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187.

Art Brut v Art13: autoři s mentálním a duševním postižením (březen – duben)

„Zájem o tvorbu psychicky nemocných lidí se objevil po první světové válce ve Francii. Jako by společnost hledala nové prameny nebo jiný pohled na svět, který by jí dal novou naději.“ citace historicky umění Barbory Šafářové.

Výstava je věnovaná tvorbě autorů s mentálním, či duševním postižením a jejich kolektivní tvorbě ve Výtvarném ateliéru pod vedením Ireny Iškievové a Laca Garaje v průběhu podzimu 2020 a zimy 2021. V této tvorbě je zachycena touha autorů společně tvořit a překonat strach z neznáma. Zachycuje myšlenky a pocity ze situace kolem nemoci Covid19: Co se událo? Co jsme dělali? Co nás spojilo? Výstava je ovlivněna prvky uměleckého směru LandArt. Ve výtvarném ateliéru a také v rámci venkovní tvorby získali aktivní zkušenost s přírodními materiály a vyzkoušeli si vlastní tvorbu s náměty a motivy přírody. Výtvarníci s mentálním, či duševním postižením, zobrazovali podzimní i zimní krajinu, zvíře nebo postavu v krajině. V rámci Výtvarného a grafického ateliéru si zkusili jednoduchý tisk razítkem, tisk z hloubky i monotypy a linority. Když nemohli kolektivně tvořit v interiéru výtvarného ateliéru, vyšli do přírody, kde tvořili v tzv. venkovní galerii jako skuteční landartisti. O tuto venkovní galerii autoři pravidelně pečují a na výstavě je tato venkovní galerie ve fotozáznamu. Venkovní tvorba vychází již zmíněných principů LandArt, autoři skládají klacíky, vytváří jednoduchá ptačí krmítka, tvoří s materiálem, který nasbírají (sušené plody, listy, jehličí, šišky, šnečí ulity). Vznikaly zmrzlé sochy ze sněhu, otisky ve sněhu, kresby do hlíny a dalšími přírodními materiály (sníh, zrní, semínka, listí ...).

Výstava je další navazující výstavou v rámci projektu „Klub Art13 - spolu v umění“, registrační číslo projektu: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187. současně průřezem z tvorby těchto autorů za působení Laca Garaje jako arteterapeuta v dílně „Tradiční a netradiční malířské techniky“, která je součástí projektu „Klub Art13 - spolu v umění“, registrační číslo projektu: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187.

Ozvěny v Art13: Laco Garaj a jeho žáci s mentálním a duševním postižením (duben)

Společná výstava arteterapeuta výtvarné dílny Klub Art13 Laca Garaje a jeho žáků, autorů s mentálním, či duševním postižením. Společná tvorba propojila nejen mezilidské vazby v kolektivu autorů, ale také otevřela cestu k námětům z dějin kultury pro mezioborové přesahy. Sociokulturní pojetí této výstavy nejlépe vystihuje pojem Art Brut, tedy umění v syrovém stavu nebo naivní umění. Pod vedením Laco Garaje vznikla série výrazných obrazů i objektů, kde se autoři těchto děl inspirovali jeho malířskou tvorbou. Velmi je zaujala kresba písmem na papír a lepidlo. Podle instruktážních videí, která pro ně Garaj natočil, tvořili díla suchou jehlou, pastelem, kresby na vinné listy, společně vytvořili drátěný model, techniku pískem nahradili kávou a vznikalo malování kávou, tzv. „kávaakvarel“. A protože Laco Garaj je, mimo jiné, také

vyhledávaným autorem vitráží, spolupracuje s významnými architekty na realizaci vitráží v prostoru a architektonických dílech, tak tato jeho tvorba také v jeho žácích vyvolala velký zájem a byla pro ně inspirací, vznikaly návrhy na vitráže. Dále autoři vytvářeli kreativně některé společné obrazy ovlivněné charakteristické znaky meditačních technik. Pojem Art Brut je emociálně mnohem přístupnější široké a laické veřejnosti, oproti současnému umění. Umělci s mentálním, či duševním postižením, zobrazují svůj vnitřní svět, své traumatizujícími zážitky, nebo naopak okamžiky radosti, zaznamenávají svoji vlastní existenci. Vytvářejí magické obrazy s lehkostí a naivitou sobě vlastní.

Výstava je současně průřezem z tvorby těchto autorů za působení Laca Garaje jako arteterapeuta v dílně „Tradiční a netradiční malířské techniky“, která je součástí projektu „Klub Art13 - spolu v umění“, registrační číslo projektu: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187.

Výstava je doprovázena obrazy a kresbami Laca Garaje, které autory s mentálním, či duševním postižením, inspirovaly v jejich tvorbě.

Laco Garaj je nonkonformní umělec, výtvarník, sochař a grafik, původem z Rimavské Soboty na Slovensku, bydlí a tvoří v Klentnici. Nějakou dobu, od roku 1978 - 1980 pobýval a žil v komunitě Václava Stratila (současný český malíř, kreslíř, výtvarný fotograf, performer a hudebník) v Olomouci. Garajovy práce cestují i do ciziny (Tádžikistán – Dušambe, Poznaň, New York, Bonn, Sympozium na Slovensku, Polský Woodstock v Českém domě - 2018 a další). Kromě toho se zúčastnil významné velké výstavy I. Česká alternativa, kde vystavovalo přes 70 českých umělců. Z této výstavy byla vybrána díla 30 nejvýznamnějších českých autorů, mezi nimi také Laco Garaj, kteří pak vystavovali své umění v USA – New York, New Jersey a Los Angeles. Jeho umělecká tvorba se od počátku osmdesátých let, kdy vstupuje na výtvarnou scénu, odvíjí v linii modernistické tradice originality a nese charakteristické znaky jeho osobního stylu. Obrazy mají výraznou barevnost a vlastní obrazový řád, v němž živý, někdy až útočný kolorit a bohatství forem nepotlačují výzvu k meditaci a vnitřnímu soustředění. Zajímavé je srovnání obou hlavních sfér Garajova výtvarného zájmu, vitráží a malby a jejich postupné proměny. V Garajových výtvarných realizacích dochází k spontánnímu střídání vnější exprese s meditativním výrazem, překvapivě působí formální odlišnost jednotlivých maleb a kreseb jednoho období, jejich „nová divokost“, polarita a náboj. Budeme-li se ptát, co obrazy Laco Garaje zobrazují, uvědomujeme si asi, že spíše než zobrazují, tak působí – uvolněné barvy a linie zde představují samy sebe a jsou poutačem smyslů. Je zde zřetelná emocionalita, smyslová živelnost ostré barevnosti. Jistě jev části obrazů přítomna reálná či třeba literaturou zprostředkovaná zkušenost, osobní zážitek, později však na úkor figury a konkrétního tématu získávají na dominanci barva, linie, skvrna jako svébytné výrazové prostředky. Expresivní abstrakce, okamžitý pocit převedený do malby, ze které vystupují znaky a symboly, momenty gestické malby jsou směřováním Laco Garaje.

Příběhy a jinotaje: Martin Frind (květen)

Martin Frind je akademický malíř, říká se mu také malíř undergroundu, patří ke generaci výtvarníků spjatých s prostředím českého undergroundu. Narodil se v roce 1963 v Praze. V letech 1979 - 1983 studoval na Střední umělecko-průmyslové škole v Praze, obor užitá grafika u prof. Václava Bláhy, 1986-1991 Akademii výtvarných umění v Praze, obor figurální a monumentální malba u prof. Jiřího Ptáčka a od roku 1990 obor experimentální kresba a plastika u prof. Karla Malicha, kde také v roce 1991 absolvoval diplomovou práci. Svě obrazy představil na desítkách výstav ve výstavních prostorech v České republice, Belgii, Francii, Polsku, Rakousku

a Slovensku. Kromě četných výstav doma i v zahraničí se tento umělec může pochlubit uznáním od Österreichischer Bundesverlag ve Vídni, které v roce 1986 získal za ilustrace pro exilový český slabikář. V roce 1989 obdržel cenu Akademie výtvarných umění za rozměrný obraz s názvem Oběti, inspirovaný holocaustem. Žije a pracuje ve Veltrusech. Obrazy Martina Frinda rozhodně nepatří do kategorie optimistických a veselých. Koneckonců život není jenom procházka rozkvetlým a voňavým sadem, v němž překypují voňavé a chutné plody. Život přináší i zármutek, zlobu, nespravedlnost a krutost. A právě dílo Martina Frinda nás vede k zamyšlení nad tím, zda naše rozhodnutí, činy a projevy byly vždy správné a morální. Ukazuje nám trochu jiný svět, než je ten současný, ve kterém převažuje komerce a konzumní způsob života. Připomíná nám, že někteří lidé se nikdy nezřekli svých ideálů a zásad, a to ani v době, kdy mohli a často také byli krutě postiženi. Martin Frind v naší galerii nevystavuje poprvé, stal se tváří naší galerie, kterou podpořil příběhem vyjádřeným nástěnnými malbami, pokračujícími dál do prostoru interiéru a vyvrcholil portrétem Jana Skácela. A nyní se vrací s ucelenou výstavou, která bude pro nás a nejen naše příznivce velkým potěšením a radostí. Kresby vedle maleb tak, aby celek působil jakýmsi ztišením. Čekají nás obrazy, které v sobě zahrnují jistou samotu člověka v daném prostoru. Tvář sama je pro autora pouze základem, jakousi podmalbou, a hlavní význam obrazu hledá kdesi uvnitř podobizny. Stejně jako v rozlehlé krajině ho zaujímá určitý detail. Vyjadřuje se v jinotajích, náznacích, či symbolech a máme si sami uvědomit, co je realistické, co je symbol a co je metafora, a že záleží také na naší imaginaci a na našem momentálním duševním rozpoložení, když před Frindovými obrazy stojíme.

Spolu v plenéru, život s malbou: kurátorský projekt Jana Spěváčka (červen – říjen)

V kurátorském projektu významného představitele brněnské umělecké scény **Jana Spěváčka** představíme několik výrazných osobností společných plenérových setkání, organizátorky Adély Růčkové. Jan Spěváček byl přizván jako lektor a ve skupině předává a rozvíjí možnosti klasických malířských postupů a technologií. Navazuje na tradici české malby a tvůrčích skupin, jejichž existence měla pro udržení kontinuity českého umění zásadní význam. Ambicí série výstav pod kurátorskou taktovkou Jana Spěváčka je ukázat pestrost a jedinečnost mladých autorů ovlivněné tradicí brněnské malby. Série výstav „Spolu v plenéru, život s malbou“ vychází ze svobodné a nenásilné konfrontace stylů, technik a vlastně i způsobů myšlení. Spojující nití jednotlivých výstav je vnímání krajiny a okolního světa ve své rozmanitosti skrze médium klasické malby.

Autor je členem skupiny Prague Stuckists. Je představen i ve stálé expozici brněnských malířů a tvůrců, od moderny po současnost, v Muzeu města Brna. K dnešku uspořádal více než sedmdesát samostatných výstav a na podobném počtu skupinových byl účasten.

Představení jednotlivých autorů projektu:

Adéla Růčková (1984) červen

Adéla je vlastně ideovou iniciátorkou a organizátorkou společných plenérů, z nichž vám představíme některé z účastníků. Adéla je dobrodružné povahy a je pro ni příznačná schopnost motivovat nejen sebe, ale i své široké okolí. A to tím účinněji, že onu dobrodružnost obrací do svého tvůrčího úsilí a se senzitivní citlivostí se nechává unášet dobrodružstvím malířství. Její nadšení z objevování oživuje každíčký tah štětce, každou linku, každou plochu. V obrazech zatím osciluje v klasickém tématu poctivé plenérové krajinomalby studijnějšího rázu. Snaží se pronikat k lyrice krajinářů mařákovy školy a to přímo k osobnostem jejího rodiště. Poznáváme výrazný vliv Františka Kavána s jehož podobnou lehkostí vystihuje světelnost atmosféry. V druhé její osobnější poloze je zřetelné přihlášení se k profesi ilustrátorky dětských knih. Ilustrátorky v

klasickém až staromilském pojetí dané technologií akvarelu a olejomalby. Malby jsou přirozeně veselé, vtipné, plné překvapení a hravosti v intencích znalosti biologického prostředí. Vzdělání v biologii ji tímto přirozeně modeluje k zaměření se na dětskou odbornou literaturu. Ač s ilustrativním charakterem, jsou malby koncipované jako závěsný obraz. Tématické prostředí bývá ověřeno známou květenou, ptáky, skřítky, přírodními procesy. Častým motivem je poutník. Individuální osůbka odkazující k niternému osobnímu příběhu. Příběh jednoho života, hledajícího osvobození od osudovosti v náruči rozlehlé krajiny. Poutník, lidový romantik jdoucí v odevzdané symbióze charakteristickou českou krajinou a melancholickými zákoutími. Ačkoli si Adéla teprve hledá poutníkův osobní význam, tak již teď jej vede cestou niterné lidskosti, kterou nacházíme, a nebojím se to přirovnat, v malbách Josefa Lady. Adéla jde však svou vlastní cestou. Ačkoli striktně odděluje ilustrativnost a plenérovou malbu, tyto se přirozeně vzájemně obohacují opravdovým a stále se potvrzujícím vztahem ke krajině.

Martin Perlík červenec

Martin působí navenek nesoustředěně a stejně tak jeho malby. Jeho naturelem je pohybovat se na hraně omezeného času a touhy dotknout se samé podstaty motivu. Jeho kresebné linie, či tahy štětcem jsou mihotavé a spěšné. Jako by měly rychle vyplnit jen prázdný ohraničený prostor. První dojem klame, zdaleka se nejedná o nepodařenou omalovánku. Při znaleckém pohledu naleznete nejen pohyb, ale stejně důmyslnou jako spontánní hru se světelností, charakterem materiálu, citem pro barevnou a strukturální kompozici. Nebojí se však použít ani čistou plochu, nebo až sprostě jednoduchý valér, aby podpořil stavebnost. Malířsky zábavné, vzrušující a experimentální. Je úžasné nacházet tuto citlivost a rafinovanost u laika. Výrazná opravdovost a věrohodnost maleb je dána až koncepčním procesem. Martin vyráží za motivem, po staru, přímo do plenéru, často na kole. Ale malířské náčiní jako by si bral sebou spíše mimochodem. Malby působí jako rychlé skici, přesto při jejich analýze shledáme, že jsou velmi dobře promyšlené. Tento, dalo by se říci pracovní koncept ovlivňuje i volbu motivu. Zdánlivě mnohokrát ohraný motiv městské periferie, české chatové kultury, či obyčejného zátiší náhle dostává ráz civilismu, což umocňuje jeho expresivní a expresivistický výraz. Krátký čas k akci Martin v malbě přiznává, ale zdánlivý nedostatek umě nahrazuje hravostí. Z obrazů nápadně vyzařují ostřejší geometrické linie, které jej fascinují. Předurčuje jej k tomu jeho technické vzdělání. Styk dvou barevných ploch v uvolněné malbě působí jako psychická, tak prostorová konsolidace. Malby jsou zdánlivě plné technických rozporů, jsou stejně provokující, jako uklidňující, přesto zázračně fungují jako dokonalý celek. Martin je ve své práci usilovný a vždy, až tvrdohlavě sám sebou. Nebojím se tvrdit, že svým nasazením, důvěryhodností a zralostí směle předčí mnoho současných absolventů uměleckých škol.

Petra Schwarzerová (1979) srpen

Pepa je skromnou a nenápadnou malířkou, která řeší snad nejsložitější úkoly, které si lze v malířství představit. Její největší devízou je bezesporu kolorismus a až analytická schopnost rozlišovat světlo v neskutečně jemných nuancích. Ačkoli její témata jsou víceméně banální, předkládá je s přirozeným smyslem pro drama a odvážnou malířskou zkratku. Až dráždivě emoční práce se světlem je nejvýraznější v zátiších. Hmotu konkrétního předmětu klidně obalí pouze do světla, stejně odvážně zruší prostor v obraze jednolitou plochou barvy, jen aby vyjádřila čistou monumentalitu světelného odstínu. V jejích zátiších světlo působí velmi osobním a důvěrným dojmem. Výrazná magičnost okamžiku však není postavena na prvoplánové tajemnosti. Občas lze mít pocit, že máme codočinění s impresí Manetovou, či analytickým přístupem francouzských impresionistů. Pepa je však stále pevně ukotvena ve střeoevropské tradici. A to více, než by se na první pohled zdálo. Zdánlivá malba ala-prima je totiž dost často podmalovaná. Nejhlubší a nejdokonalejší světelné efekty jsou překvapivě podloženy různými odstíny po vzoru starých mistrů. Zde pochopíme experimentální a často velmi bojovné úsilí o

hotový obraz. Pepa je dosti často rozpačitá v dokončování obrazu. Ačkoli se dokáže spokojit s jednoduše, až monochromaticky nahozeným obrazem, klidně vzápětí sklouzne k extrému mnohokrát přemalovaného obrazu. V jejím nasazení je malba boj o sebe sama. Vypovídá o vnitřních zápasech a citových hnutích a odkrývá paralelu mezi životem a malbou. Soustředěné malířské úsilí často vede k nevšedním posunům na poli vnímání, kde autor tuší jakousi tajemnou inspiraci, skrytou odpověď na osobní prožitky, k níž se lze domalovat. Pepa má zvýšenou vnímavost k čemusi nevšednímu a tajemnému, co se děje za motivem. Za jejím světlem tušíme tajemnou spirituální materií, která jakoby umožňovala nahlédnout do neviditelného paralelního světa. Figura v obraze se stává nehybnou, přesto cítíte, že se právě něco důležitého odehrává, nikoli však na obraze, ale ve vás. V obrazech, které autorka maluje tušíme mystérium, že vše je jen a jen světlo.

Veronika Rejřířová září

Temné krajiny Veroniky Rejřířové, jako by nechtěly promluvit. Za bravurní magičností dobře zvládnuté formy je Veroničina introverze a uzavřenost. Obrazy jsou hluboké nejen magickou formou, ale právě nedohledností a neuchopitelností konkrétních myšlenek. Je v nich cosi archetypálního, neptunovského. Jako by se autorka při malbě oddávala bezeslovné kontemplaci. Ale můžeme to zároveň číst i jako vnitřní smíření s procesy v přírodě, s nacházením moudrosti a harmonie, s vznikáním, zanikáním, životem a smrtí. Zanikání, zapomnění a minulost jen temně prosakující na povrch skrze poryv hnědavých lazur, s malou nadějí na znovuzrození, či objevení minulosti v drobném odlesku třeba na hladině potoka. O něco málo světlejší krajiny nejsou o moc optimističtější. Spíše působí znepokojivě z úzkosti zůstat na místě s blížícím se večerem. Temnost jejího přístupu ke krajině může být ovlivněna prostředím pohraničí, které historicky vnímáme jako místo odcizení a samoty. Přerušovaný proud času, zaniklé vesnice přírodou pohlcené a překryté. Minulost, zanikající s pamětí nedávno zemřelých. Veronika však nesleduje příběh. Veronika prochází krajinou, jejíž minulost můžeme tušit jen určitou senzibilitou, kde ale máme strach se dozvědět o místě více. V podobné míře autorka používá odkazy na mytologické bytosti. Opět spíše v jakési stopě, pradávne vzpomínce, často jen jako jakýsi archeologický fragment, který proměňuje krajinnou kompozici v symbolistickou tušenou scénu. Veronika jako by prožívala duši krajiny v jednotě tehdejších obyvatel spjatých mnohem blíže s krajinou. Přibližuje nám jakýsi exkurz do krajiny oživené přítomností keltských a slovanských bůžků. Magičnost okamžiku tkví opět v náznacích. Veronika se úmyslně vyhýbá konkrétním citacím, aby se snad vyhnula ilustrativnosti a ponechala tak historii, bájím a mytologii jejich tajemství.

MgA. Jan Spěvák

Jan Spěvák je příznivcem výtvarného umění, především pak klasického média malby, znám jako příslušník již etablované střední generace. Akademický titul získal v roce 2000, na Fakultě výtvarných umění brněnského VUT v ateliéru Jiřího Načeradského. Je považován za výrazného představitele české postkonceptuální malby monumentální kaligrafie a precizního detailu, s významovými rovinami, čerpajícími z přírodně ezoterických kontextů a vlivů východních filosofii a estetiky. Ve své tvorbě vychází z tradice české krajinářské školy počátku 20. století. Krajina je mu základním inspirativním zdrojem a obrazy Jana Spěváčka jsou tematizované především živlem vody vizuálně kontrapunktované filigránským malířským detailem, vkomponovaným do dynamických ploch ne vzdálených akční malbě v jejímž ztvárnění je Spěvák skutečným mistrem. Kurátorský cyklus zakončíme jeho výstavou v níž představíme díla, jež vznikala přímo v plenéru. Druhá část výstavy nás seznámí s rozsáhlou Spěváčkovou freskovou realizací. Podílel se na jedinečném projektu Musea severního Plzeňska, kde letos došlo k dokončení unikátní dostavby chybějícího ambitu podle původního Santiniho projektu. Stavba je realizována historickými postupy a je vyzdobena freskovou výzdobou na téma radosti Panny Marie. Jan

Spěváček zde, podle svých návrhů, vytvořil 11 velkých freskových kompozic v duchu rokoka o celkové rozloze 376 m².

Síla a jemnost divoké ženy: Kateřina Skácelová (listopad)

Kateřina Skácelová je nadějná malířka(*1988) s niterným emočním nábojem a smyslem pro symbolismus. Má talent a cit pro arteterapeutickou tvorbu a léčebnou sílu obrazotvornosti. Nechme umělkyni promluvit o sobě: *„Malování se mi v sedmnácti letech stalo nepostradatelným introspektivním a terapeutickým prostředkem, který rozvíjím čistě intuitivně bez odborného vedení. Obrazy povětšinou vznikají bez přímého zasahování rozumu a samotný proces tvorby je tak dobrodružstvím. Nedávám obrazům násilně názvy, pokud si o ně samy neřeknou a nepřijdou přirozeně, vzniká tak větší prostor aby obraz mluvil sám za sebe a ke každému pozorovateli individuálně. Začínala jsem olejomalbou na větších formátech, kde byla barva dominantní aspekt obrazu, doprovázená povětšinou abstraktními formami s reálnými prvky. Nyní se zabývám především drobnějším akvarelem jehož ústředním tématem je žena. Vystudovala jsem management v kultuře – snad abych si udržela nějaký kontakt s uměním.“*

Výtvarné čarování: výstava nejlepších prací z výtvarné soutěže dětí a mládeže (prosinec)

V rámci kurátorského projektu Jana Spěváčka „Spolu v plenéru, život v malbě“ budeme realizovat výtvarnou soutěž, která umožní žákům výtvarných oborů ZUŠ Jihomoravského kraje prezentovat své práce. Jejím úkolem je především motivovat žáky v této nesnadné době, kdy probíhá distanční výuka, není možné vystavovat a vše se přesouvá do online prostředí. Soutěže se mohou zúčastnit žáci ZUŠ výtvarných oborů z celého Jihomoravského kraje. Tématicky bude soutěž zaměřena na portrét, krajinu a zátiší a volně inspirována vystavenými díly autorů v galerii „Klub Art13“. Témata nemusí být jen klasicky pojatá, můžou být i různě stylizovaná, barevně změněná... fantazii se meze nekladou. Soutěž bude hodnocena online nezávislou odbornou porotou složenou z autorů, kteří budou vystavovat v galerii „Klub Art13“ pod vedením MgA. Jana Spěváčka. Do hodnocení zapojíme také veřejnost, která bude moci dávat obrázkům „lajky“. Kdo získá největší počet „to se mi líbí“ získá zvláštní cenu veřejnosti. Výsledky budou zveřejněny v online skupině a diplomy budou zaslány na příslušnou školu. Nejlepší práce pak vystavíme v galerii jako samostatnou výstavu **v prosinci 2021**.

Zrcadlení v jiném světě: autoři s mentálním a duševním postižením (leden 2022)

Další časosběrná výstava děl autorů s mentálním, či duševním postižením, která budou vznikat ve Výtvarném ateliéru, který je součástí komunitního centra KlubArt 13 – spolu v umění. Záměrem výstavy je představit krásu a bezelstnost autorů, od kterých se můžeme mnohému naučit. Doufáme, že se nám do spolupráce podaří zapojit, kromě našeho arteterapeuta Laco Garaje, také další osobnosti uměleckého světa. Oslovujeme například světově uznávaného fotografa **Jindřicha Štreita**, který by mohl tuto výstavu obohatit svými fotografiemi zachycujícími momenty ze života a tvorby osob s mentálním postižením, který se mimo jinou svoji tvorbu, také věnuje.

Výstava je součástí projektu „Klub Art13 - spolu v umění“, registrační číslo projektu: CZ.03.2.60/0.0/0.0/16_048/0011187.

Fenomén a přínos pro kulturní činnost nejen v Brně a Jihomoravském kraji

Působíme v oblasti kultury města Brna již mnoho let. Klub Art13 s výstavní galerií svojí jedinečnou polohou a svým obsahovým zaměřením přispívá již řadu let k rozšíření kulturní nabídky nejen v městě Brně a Jihomoravském kraji, ale zasahuje svým potenciálem celou republiku. Napomáhá oživení veřejného prostoru historického centra města a ke zvýšení kvality života obyvatel a návštěvníků, je živým organismem, jehož činnost je postavena na úzké spolupráci s neziskovými organizacemi a umělci, a je cíleně zaměřena na rozvíjení kreativního a ojedinelého výstavního prostoru. Tato galerijní a obecně kulturní činnost je důležitým fenoménem a její přínos je nezpochybnitelný. Koncepce uměleckého klubu je postavená na setkávání tradice a experimentu a aktivně ovlivňuje nejnovější trendy v této oblasti. Pro svou nezaměnitelnou tvůrčí atmosféru je umělecké centrum Klub Art13 vyhledáváno tvůrci i návštěvníky nejen z Jihomoravského kraje, ale i z celé ČR. Vyniká dobrou spoluprací napříč kulturními aktéry. To přináší zvýšení kvality života obyvatel a posiluje nezaměnitelnou tvůrčí atmosféru, kterou je komunitní centrum a jeho galerie výjimečné. O tom svědčí především také zájem o zapojení významných osobností uměleckého a společenského života napříč celým spektrem.

Výstavní plán zpracovali Jiřina Nehybová (ředitelka Klub Art13) a MgA. Jan Spěváček (kurátor).